

STN

1587

NƯỚC TÀI TRỢ CHO THIẾU NHI CÁC TRƯỜNG
HỌC MIỀN NÚI - VÙNG SÂU - VÙNG XA

TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM

LẤY VỢ CỐC

5

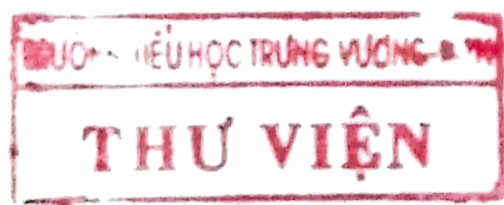
TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM

LẤY VỢ CỐC

Tranh: Ngô Mạnh Lân

Lời: Hiếu Minh

1587

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

Ngày xưa, có đôi vợ chồng nông dân nọ hiếm hoi, cầu Trời khấn Phật mãi, cho đến khi người vợ đã luống tuổi mới có thai. Nhưng thật không may, đến ngày trở dạ người vợ lại sinh ra... một con cóc! Họ hàng làng nước ai nấy đều thất kinh, cho đó là quái thai và khuyên đem vứt đi. Nhưng bà vợ nhất mực giữ con cóc lại, bà nói với chồng:

- Dù gì thì nó cũng là con mình đẻ ra, nỡ lòng nào lại đem vứt đầu bờ xó bụi!

Ngày tháng trôi qua, Cóc lớn dần lên. Cóc biết nói cười như một đứa trẻ bình thường và cũng làm nhiều việc giúp cha mẹ. Một hôm, bà mẹ đi thăm đồng về mới than rằng:

- Lúa ruộng nhà mình sắp đến ngày gặt được, đang uốn câu ngà vàng như thế mà cái đứa nào đi qua nó cứ rút hết cả bông. Thật tức chết đi được!

Cóc nghe mẹ nói, liền thưa rằng:

- Thầy bu để con đi canh lúa cho!

Bà mẹ nghe vậy gắt lên:

- Mày là cóc, ra coi dù có thấy người ta ngắt lúa đi nữa thì mày làm gì được!

- Con cứ ngồi ở trong ruộng, hề thấy ai rút lúa thì con kêu lên... - Cóc phân trần.

Vợ chồng người nông dân nghe nói thấy cũng có lí, thế là họ đồng ý để Cóc ra canh đồng.

Cóc nhảy ra cánh đồng, đến ngòl núp dưới những khóm lúa trong thửa ruộng nhà mình. Trong số những người qua lại chỗ ruộng nhà Cóc, có một anh chàng thu sinh ngày nào đi qua cũng tiện tay ngắt vài bông lúa để cắn trất. Cóc nhìn thấy thế, liền cất lời hát:

*"Anh chàng ơi hỡi anh chàng
Sao đang tay rút lúa vàng nhà em!"*

Anh học trò nghe hát giật mình. Nhìn quanh, chẳng thấy bóng người nào, nhưng anh quả quyết giọng hát ấy là của một cô gái. Anh muông tượng ra một khuôn mặt con gái trẻ trung, đẹp như trăng rằm và giọng trong trẻo như sương mai... Tần ngần bên ruộng lúa một hồi lâu nhưng vẫn chẳng thấy có ai, anh đành thơ thẩn bước đi...

Hôm sau, rồi hôm sau nữa, anh chàng thư sinh đi qua ruộng lúa ấy, cứ vừa đưa tay định ngắt lấy vài bông thì lại nghe thấy giọng hát kia: *"Anh chàng ơi hỡi anh chàng/Sao đang tay rút lúa vàng nhà em!"* Anh ngừng lại ngó nghiêng hồi lâu, nhưng vẫn chẳng thấy một bóng người nào.

Đến ngày thứ tư, chàng thư sinh lội xuống ruộng, vạch từng gốc lúa để tìm... Nhưng người chẳng thấy đâu, mà chỉ thấy một con cóc. Chàng hỏi liền:

- Cóc ngồi ở đây, thế Cóc có biết ai vừa hát đấy không?
- Chính là em vừa hát đấy! - Cóc trả lời, trước sự ngạc nhiên tột bậc của anh chàng thư sinh.
- Em thấy chàng là hiền sĩ, em rất mến chàng. Em... em... muốn kết duyên cùng chàng, chẳng hay chàng có bằng lòng không?

Anh học trò lại càng ngán người hơn. Anh đã đọc nhiều sách thánh hiền, cũng biết có khi Tiên Phật hóa thân xuống thử người phạm trần... Nhưng chẳng lẽ điều đó cũng đến với anh? Suy nghĩ một hồi, anh bảo với Cóc:

- Nàng là Cóc, tôi là người, làm sao lấy nhau được!

Cóc liền cam đoan:

- Em tuy là Cóc mà tề gia nội trợ rất thông thạo, chàng đừng lo!

Anh học trò bụng bảo dạ:

“Cóc mà lại biết nói, kể đó cũng là sự lạ! Thôi, ta thử về nói với mẹ xem sao!”

Về đến nhà, anh thuật rõ đầu đuôi câu chuyện. Bà mẹ nghe xong cũng liền nghĩ ngay đến những chuyện Tiên Phật lấy người phạm trần. Thế là bà quyết định sắm trầu cau đi hỏi Cóc cho con trai.

Vợ chồng người nông dân nọ thấy mẹ con chàng thư sinh đến thì nửa mừng nửa tủi mà kể rằng:

- Đấy bà xem, vợ chồng tôi hiếm hoi, mong mãi mới được một mụn con... Thế mà khi sinh ra, cháu nó lại thế này, người chẳng ra người, vật chẳng ra vật. Nay bà và cậu đây có lòng thương đến cháu nó, nhưng còn chúng tôi, chúng tôi e là... xấu hổ lắm!

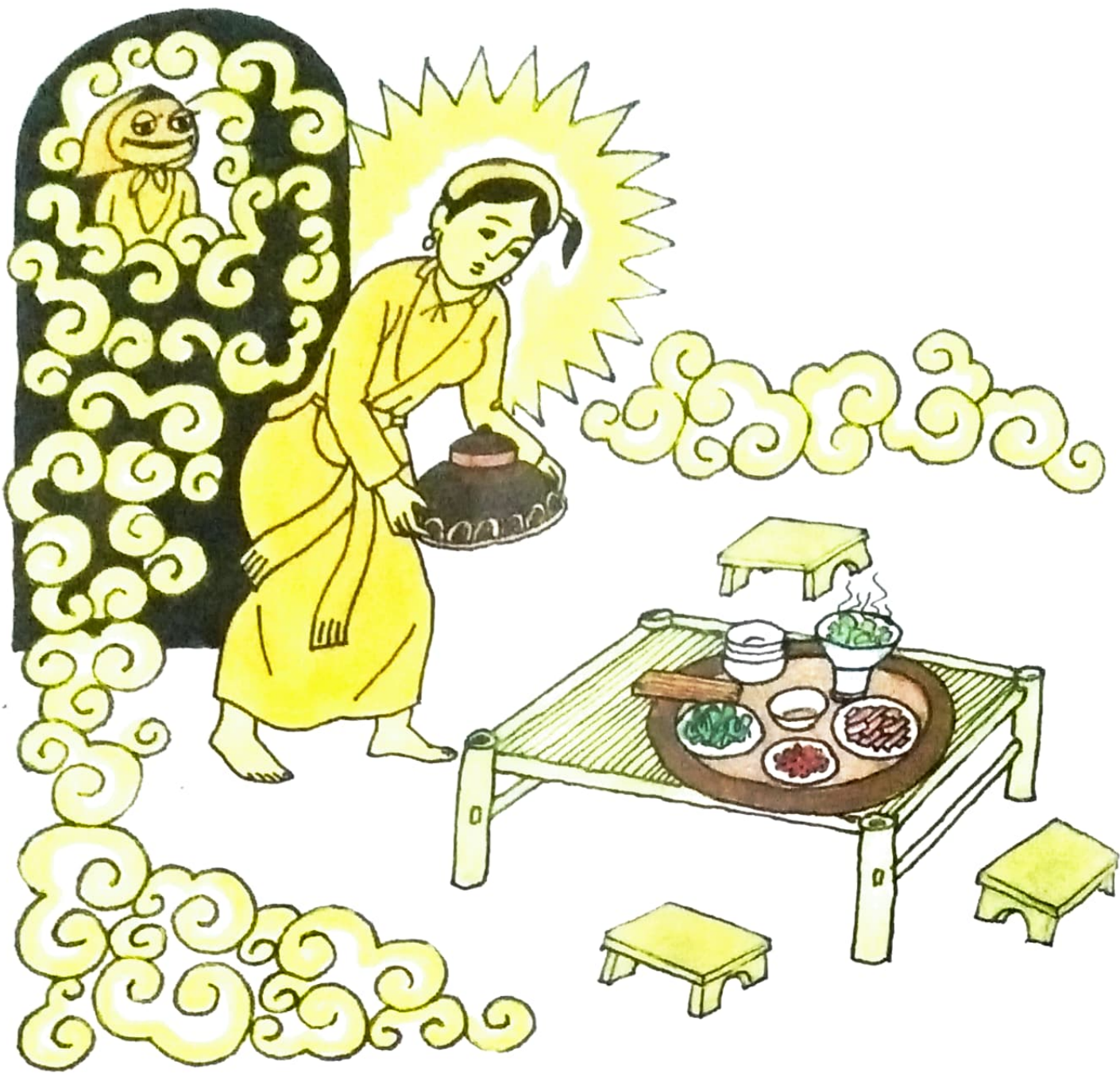
Cóc ngồi trong buồng nghe mẹ nói thế liền thưa vọng ra:

- Thầy bu đừng lo! Người ta đã thương đến con, thì thầy bu cứ gả con đi. Con không làm xấu mặt thầy bu đâu mà!

Câu nói ấy khiến bà mẹ anh học trò càng tin rằng chuyện màu nhiệm đã đến với gia đình mình thật rồi. Vì thế, ngày kết duyên của Cóc với anh chàng thư sinh cuối cùng cũng được định đoạt.

Tin chàng thư sinh sắp lấy cô vợ Cóc khiến đầu làng cuối xóm xôn xao. Có người khen, có kẻ lại bĩu môi cho là việc điên khùng. Thế rồi ngày rước cô dâu Cóc cũng đến, hai họ đưa đón cũng tung bùng như bao nhiêu đám cưới khác. Dân làng đổ ra xem đông đúc chẳng khác nào một đám hội. Cóc e thẹn nhảy lạch bạch theo chồng về nhà...

Từ đấy, ngày ngày bà mẹ chồng đi chợ buôn bán, chàng thu sinh vẫn đi học như thường. Nhưng ngày nào khi trở về, hai mẹ con cũng thấy một mâm cơm thịnh soạn chờ sẵn, nhà cửa thì ngăn nắp gọn gàng. Đó là do cô con dâu chờ khi họ vắng nhà đã cời bỏ lối cóc xấu xí, hiện thành một cô gái xinh đẹp, đảm đang lo việc dọn dẹp nấu nướng... Cả hai mẹ con đều thấy mừng thầm trong bụng.

Duy chi có một điều khiến anh chàng thư sinh hay phải phiền muộn. Ấy là kể từ khi anh lấy Cóc về làm vợ, thì đám bạn đồng môn của anh thường lấy đó làm chuyện nực cười.

- Thiên hạ đã hết đàn bà con gái đâu mà lại đi lấy một con cóc về làm vợ cơ chứ! Thật chẳng giống ai! - Họ thường chê bôi anh như thế.

Nghe những lời ấy, lúc đầu anh rất bực, nhưng dần dần anh bỏ ngoài tai tất cả.

Một hôm, đám bạn đồng môn kia sắp tâm làm cho anh bề mặt, họ thưa với thầy đồ:

- Thưa thầy, sắp tới ngày mừng thọ của thầy, anh em chúng con muốn tổ chức một cuộc thi nấu cỗ, xin thầy đứng ra làm trọng tài cho ạ!

Thầy đồ ưng thuận. Đám bạn đồng môn mừng thầm, vì chắc hẳn sẽ làm cho anh bạn lạ đời kia một phen bề mặt. Còn anh chàng thư sinh thì lo lắng vô cùng, ngày đêm anh mất ăn mất ngủ.

Thấy chồng suốt ngày đắm chiêu, buồn bã, Cóc bèn gặng hỏi:

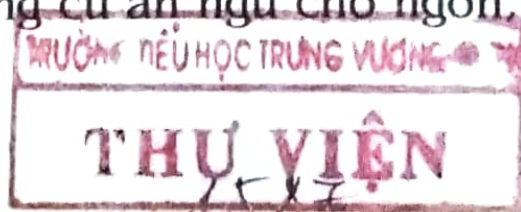
- Có việc gì mà chàng băn khoăn mãi thế? Chàng nói đi, xem em có thể giúp được gì không!

Chàng thư sinh ngần ngừ, rồi cuối cùng đành nói thật với vợ:

- Từ khi tôi lấy nàng, bạn bè tôi cười nhạo nhiều quá. Giờ, họ còn nói với thầy cho mở cuộc thi cô, chắc là muốn làm tôi phải xấu hổ một phen!

Cô vợ Cóc nghe xong liền bảo:

- Ô, tưởng gì! Chàng cứ ăn ngủ cho ngon, còn việc thi cô cứ để em lo.

Anh chàng thư sinh cũng chẳng biết làm thế nào hơn nữa, đành vẫn ngày ngày cắp sách đến nhà thầy học mà bụng thì cứ phấp phỏng âu lo...

Đến ngày mừng thọ thầy đồ, hàng chục mâm cỗ được các anh học trò thi nhau đội đến. Ai cũng muốn mâm cỗ của mình được thầy chú ý, vì thế họ chen nhau để lên đầu hàng. Mâm cỗ của chàng thư sinh bị đùn đẩy xuống mãi cuối.

Thầy đồ lần lượt nếm từng mâm, mâm nào cũng đầy ắp những món ngon, thầy luôn miệng khen: "Ồ, ngon, ngon!" Đến mâm cỗ của vợ chồng nàng Cóc, thầy dừng lại thật lâu ngắm nghía. Và khi nếm các món ăn, thì thầy không khỏi ngạc nhiên:

- Chà, tài nấu nướng quả là có một không hai!

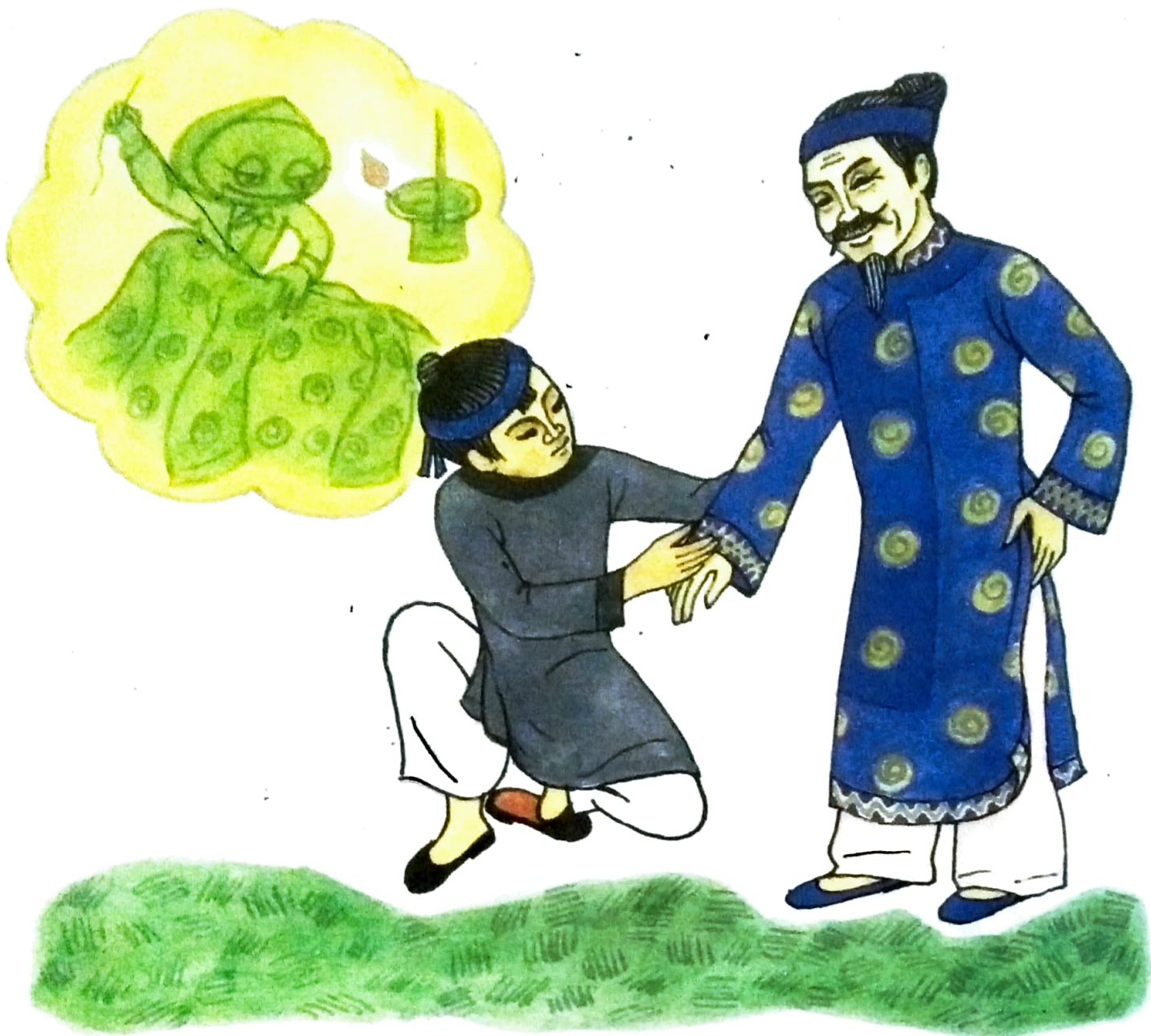
Đám học trò bị một phen chưng hửng. Tức khí, chúng bàn nhau:

- Thua keo này ta bày keo khác! Chứ chẳng lẽ lại chịu thua vợ chồng nó à!

Thế rồi chúng xin với thầy đồ cho thi may quần áo: hề bộ nào thầy mặc vừa nhất, đẹp nhất thì được chấm nhất. Anh chàng thư sinh lại phải một phen lo đúng lo ngò. Cóc biết chuyện liền an ủi chồng:

- Việc may vá em cũng không đến nỗi vụng về. Xin chàng cứ yên tâm đèn sách, quần áo may cho thầy cứ để em lo!

Hôm sau, đợi khi chồng chuẩn bị đi học, Cóc hóa phép thành con ruồi đậu vào cổ áo chồng. Đến nơi, ruồi đậu lên vai, lên thân, bay mấy vòng quanh thầy đồ rồi mới trở về. Cóc lại hóa thành một cô gái, ra chợ mua vóc nhiều đem về, rồi tự tay cắt khâu... Quần áo khâu xong đem đến, thầy đồ mặc vào, nức nở khen:

- Vừa như in! Vợ con quả là có đôi tay vàng đấy!

Còn quần áo các anh kia đem đến thì cái dài, cái ngắn, cái rộng, cái chật... Thế là lại một lần nữa vợ chồng Cóc được chấm nhất.

Bọn đồng môn tức lắm, chúng vội họp nhau bàn kế:
- Lần này ta xin thầy cho thi xem vợ ai đẹp nhất! Vợ nó là cóc, muôn đời chả đẹp hơn ai! Phen này thì chắc chắn là một phen nhục... nhục không để đâu cho hết!
Anh chàng thư sinh nghe tin phải thì vợ thì tai như ù đi. Điều này thật ngoài sức tưởng tượng của anh.

Trên đường từ nhà thầy đồ về, anh lo đến nỗi mồ hôi vã ra như tắm. Đến nhà, anh nằm đổ vật xuống giường. Cóc thấy thế, vội chạy đến hỏi:

- Chàng ơi, chẳng hay có việc gì mà chàng buồn thế? Anh chàng thư sinh cố nén cơn thốn thức mà nói với vợ:

- Bây giờ... bây giờ... chúng nó còn bày ra cái trò vợ đẹp nữa! Nàng xem, chúng nó thật là ác!

- Chàng đừng ngại, cứ để em đi thi, em sẽ không để chàng phải chịu nhục đâu! - Cóc quả quyết nói với chồng.

Đến ngày thi, vợ các sĩ tử đua nhau trang điểm cho thật lộng lẫy. Ai cũng mặt phấn má hồng, áo quần xúng xính... Còn mấy anh chồng học trò thì chắc lắm ít nhất vợ mình cũng thắng được cô vợ Cóc xấu xí của anh bạn đồng môn điên khùng kia.

Hai vợ chồng Cóc cũng đang trên đường đến nhà thầy để dự thi. Cóc lạch bạch nhảy theo sau chồng... Anh chàng thư sinh nhìn vợ vừa thương, vừa ngượng... Đám bạn thấy cảnh tượng ấy cứ ôm bụng mà cười nhạo:

- Ôi ôi, nhìn kia! Chồng người vợ cóc, trông buồn cười chết mất thôi!

Chàng thư sinh xấu hổ quá, thì thâm vào tai vợ:

- Minh ơi, thế này thì thà mình cứ ở nhà rồi mà chịu thua đi cho xong. Đi như thế này, chi tổ làm trò cười cho thiên hạ!

Cóc cười giòn bảo chồng:

- Chàng đừng nóng vội! Ta hãy cứ đi cho đến nhà thầy đã nào!

Hai vợ chồng lại lủi lủi đi. Đến cổng nhà thầy đồ, Cóc bảo chồng:

- Xin chàng đứng đây, đợi em một lát!

Dứt lời, Cóc vụt biến mất. Anh chàng thư sinh hốt hoảng nhìn quanh nhưng chẳng thấy vợ đâu. Chàng ngó nghiêng tìm kiếm một hồi, cũng chẳng thấy Cóc đâu cả.

Trong khi còn đang hoang mang bối rối, chàng thư sinh chợt thấy từ đám lau sậy ven đường một cô gái mặt hoa da phấn, mắt phượng mày ngài, lưng ong thon thả bước ra. Anh học trò sững sờ ngắm nhìn... Chợt thấy dưới chân nàng có một tấm da cóc, anh hiểu ra ngay đó là lột của vợ mình, liền vợ vội lấy xé đi.

Người con gái ấy kể cho anh nghe rằng, nàng vốn là một tiên nữ trên thiên cung, chỉ vì lỡ tay đánh vỡ chén ngọc của nhà Trời nên mới bị đày xuống trần gian...

Chàng thư sinh vui mừng khôn tả. Chàng dẫn vợ vào thi. Những anh bạn đồng môn của chàng và cả những cô vợ của họ đều sững sờ ngạc nhiên trước vẻ đẹp long lanh và bất ngờ của cô nàng Cóc. Rồi trong số họ, có những người không ngớt lời xuýt xoa khen ngợi cô vợ đẹp của chàng thư sinh! Cuối cùng, một lần nữa, vợ chồng anh lại giành được giải nhất.

Đám bạn anh học trò bây giờ đã tâm phục khẩu phục. Họ không còn có gì để chê bai, chế giễu anh học trò nữa. Hơn thế, trước vẻ đẹp hiền từ và đức hạnh của nàng Cóc, mọi sự ganh ghét, đố kỵ trong họ cũng dường như tan biến. Thế là, tất cả cùng vui vẻ chúc phúc cho vợ chồng anh bạn...

Hai vợ chồng anh chàng thư sinh trở về sống hạnh phúc bên nhau. Anh chồng học hành, thi cử đỗ đạt, được ra làm quan. Mọi người bảo rằng, anh có được ngày vinh hiển thế là nhờ có bàn tay chăm lo của người vợ. Vì thế dân làng mới truyền tai nhau bài vè rằng: “Ve ve ve ve/Nghe vè nàng Cóc/Thông minh nhất mực/Có họ với Trời/Xuống ở với người/Giúp chồng đỗ đạt/Bà con cô bác/Hết lời ngợi khen.”

LẤY VỢ CỐC

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

55 Quang Trung, Q. Hai Bà Trưng, Hà Nội

ĐT: (04) 3 943 4730 - 3 942 8632 - Fax: (04) 3 822 9085

Website: www.nxbkimdong.com.vn - Email: kimdong@hn.vnn.vn

CHI NHÁNH NXB KIM ĐỒNG TẠI MIỀN TRUNG

102 Ông Ích Khiêm, TP. Đà Nẵng

ĐT: (0511) 3 812 335 - Fax: (0511) 3 812 334

Email: cnkimdongmt@nxbkimdong.com.vn

CHI NHÁNH NXB KIM ĐỒNG TẠI TP. HỒ CHÍ MINH

276 Nguyễn Đình Chiểu, Q.3, TP. Hồ Chí Minh

ĐT: (08) 3 930 3447 - Fax: (08) 3 930 5867

Email: cnkimdong@nxbkimdong.com.vn

Chịu trách nhiệm xuất bản: PHẠM QUANG VINH

Chịu trách nhiệm bản thảo: NGUYỄN HUY THẮNG

Biên tập: NGUYỄN SÔNG THAO

Trình bày: BÍCH HỒNG

Trình bày bìa: TÔ HỒNG THỦY

Sửa bài: NGUYỄN THỊ NHUNG

In 35.268 bản - Khổ 14.5 cm x 20.5 cm

Tại Công ty TNHH In và DVTM Phú Thịnh

Đăng kí kế hoạch xuất bản số: 994-2012/CXB/15-121/KĐ cấp ngày 23/8/2012

Quyết định xuất bản số: 310B/QĐKĐ kí ngày 24/8/2012

In xong và nộp lưu chiểu tháng 9/2012

TRANH TRUYỆN DÂN GIAN VIỆT NAM

“Ve vè vè vè
Nghe vè nàng Cóc
Thông minh nhất mực
Có họ với Trời
Xuống ở với người
Giúp chồng đỡ đật
Bà con cô bác
Hết lời ngợi khen.”

Anh học trò thông minh nọ quyết lấy một cô vợ Cóc xấu xí. Làng xóm cười chê, bạn bè mai mỉa. Vì đâu có chuyện lạ đời chồng người vợ cóc? Cô vợ Cóc thực ra là ai? Cô đã làm những gì để giúp chồng đỡ đật? Mời các em cùng đọc truyện!